816/09

Den 30. marts 2009 blev i sag nr. 74.526:

xxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxx

mod

Fair Forsikring A/S
Krumtappen 2
2500 Valby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Fair Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at anerkende et anmeldt ulykkestilfælde som værende dækningsberettigende.

Selskabet henviser til, at klagerens tilskadekomst skyldes selvforskyldt beruselse samt grov uagtsomhed.

Det fremgår af sagen, at klageren den 10/5 2007 kom til skade. Af journal fra skadestuen på S. Sygehus fremgår:

"SAGT VED HENVENDELSEN:
Er sprunget ud af bil mens denne kørte. Kaldt traume
…
Tilkaldt til skadestuen, traumekald.
Privat bil ankommer med pt. liggende på forsædet. Fortæller at hun i formentlig ebrieret tilstand er sprunget ud af bilen i høj fart."

Af laboratoriesvar som følge af blodprøver taget den 10/5 2007 kl. 21:10 fremgår bl.a.:

"

Prøvedato og klokkeslæt …	…	2007 Maj 10 21:10	…	… Klinisk biokemi	
…	…	…	…		
MEDIKAMENTER					…
P - Ethanol, stofk.	…	31	…	mmol/l	…

"

Som følge af ulykken kontaktede klagerens søn den 11/5 2007 politiet. Af anmeldelsesrapport fremgår:

"Anmelderen M.M.E., indfandt sig i dag kl. 1330 personligt her på stationen.
Han forklarede, at han torsdag den 10.5. 2007 kl. 2130 var blevet ringet op af sin mors samlever, P.R.M., der havde fortalt, at moderen var sprunget ud af bilen under kørselen, hvorunder hun var kommet slemt tilskade.
P. havde selv kørt moderen til S. sygehus.

Afhørte forklarede, at han frygtede, at P. havde skubbet moderen ud af bilen under kørselen.
Han begrundede dette i, at P. og moderen godt nok boede hver for sig, men de var altid oppe at skændes, og P. havde mange gange været voldelig overfor moderen.
Afhørte havde flere gange bedt moderen om at anmelde volden til politiet, men dette ønskede moderen ikke."

Sygeplejerske L.P. fra skadestuen på S. Sygehus anførte i politiet:

"Sygeplejerske L.P., skadeklinikken, S. sygehus, forklarede, at hun i journalen fra torsdag den 10.5. 2007 kl. 2054 kunne se, at A.M. ved egen hjælp, var ankommet til skadeklinikken.
Længere nede i journalen stod anført, at ægtefælle havde kørt hende til skadeklinikken.
A. havde ved indbringelsen var ved bevidsthed, og hun havde til personalet oplyst, at hun var sprunget ud fra en bil der kørte med høj hastighed.

A.m. havde efterfølgende til andre behandlende læger udtalt, at hun var sprunget ud fra en bil."

Af personundersøgelseserklæring af 21/5 2007 fra Retspatologisk Afdeling på K. Universitet fremgår:

"Ved undersøgelsen den 11-05-2007, kl. 19.00, af A.M., cpr.nr. …, fandtes undersøgte at være en efter det oplyste 46-årig kvinde med udseende svarende til alderen. Undersøgte var tungt sovende og tilsluttet respirator, og undersøgelsen blev vanskeliggjort af, at undersøgte på baggrund af talrige ribbensbrud og brud på halshvirvelsøjlen ikke måtte flyttes.

Der fandtes ingen erkendelige punktformede blødninger i øjnenes bindehinder, i øjenlågshuden, i ansigtshuden i øvrigt, i huden bag ørerne eller i mundslimhinden.

Der var ingen tegn på vold mod halsen.

Af tegn på vold påvistes hudafskrabninger og sammensyet sår i venstre side af isseregionen, hudafskrabning i venstre side af ansigtet, underhudsblødninger og hudafskrabninger på armene og på højre side af brystet. Af yderligere tegn på vold fremgik af journaludskrift, at der var påvist talrige brud på de højre- og venstresidige ribben, brud af anden halsryghvirvel, brud af begge skulderblade, sammenklapning af den højre- og venstresidige lunge, kvæstelser af begge lunger, blodansamling i begge lungehuler og karlæsion i højre nyre. Læsionerne var friske og opstået ved svær stump vold og meget vel som i sagen oplyst, ved at undersøgte sprang ud af en kørende bil. Man kan ikke udtale sig om, hvorvidt undersøgte blev skubbet ud af bilen

Ved undersøgelsen blev der sikret blod til bevaring med henblik på eventuel senere alkoholanalyse og retskemisk screening."

Klagerens tidligere ægtefælle blev afhørt af politiet den 24/5 2007. Af afhøringsrapporten fremgår:

"Efter endt påvisningstur forklarede afhørte, at han siden den 7.3.2004 havde været gift med A. De blev separeret i december måned 2005.
Ingen af dem havde været gift før.
De har ingen fællesbørn.
A. havde sønnen M. fra et tidligere forhold.

I starten af deres ægteskab, var begge parter vildt forelsket i hinanden.
Da afhørte ikke fortalte A. hele sandheden om sig selv, bla. gæld til det offentlige, gemte breve fra det offentlige, blev A. sur, og afhørte måtte til sidst fortælle A. sandheden.
Frem til separationen boede de fortsat sammen i A's lejlighed.

I midten af ægteskabet havde de nogle voldsomme diskussioner, omkring afhørtes løgne.
De diskuterede endvidere værthusbesøg, som afhørte ikke var så glad for, men som A. var.
Alle deres diskussioner, udmundede til sidst i, at afhørte blev voldelig overfor A.
Volden gik ud på, at afhørte slog A. med flad hånd på skulderen, ligesom han havde kastet en kop efter hende.
Han havde endvidere taget hårdt fat i A's arme og holdt hende fast, ligesom han havde holdt omkring hendes underkæbe, alt sammen for at få A. til at høre efter, hvad afhørte sagde.
A. havde aldrig været til læge efter volden.
Der havde været blå mærker på A's overarme efter afhørtes tag i hende. A. havde let ved at få blå mærker.

Under ægteskabet med A. var hun kommet på H. Bodega. Dette var nu længe siden. Til sidst var det kun S., A. kom på.
Afhørte gik aldrig på værtshus alene. Han kom kun på værtshuse når han skulle hente A.
Det var lidt forskelligt, hvor tit A. gik på værtshus. 1 perioder var det 1 gang om ugen anddre perioder gik der uger mellem hun gik på værtshus.

Når A. gik på værtshus, var det efter aftale med afhørte. A. ringede til afhørte og bad ham hente hende på værtshuset, når han havde fyraften.

Det skete en sjælden gang, at A. næsten var klar til at gå hjem, når afhørte kom for at hente hende, men for det meste måtte afhørte vente i flere timer, inden A. var klar til at gå hjem.
Nogle enkelte gange måtte afhørte vente til kl. ca. 2330, inden A. var klar.

Det var sket en enkel gang, at også afhørte drak på værtshuset. De gik herfra hjem til søsteren, hvor de drak videre.

Afhørte havde flere gange råbt og skreget efter A. Han havde truet hende med øretæver, ligesom han havde truet med, at han ville begå selvmord.
Afhørte følte på nuværende tidspunkt, at han råben og skrigen, samt trusler om øretæver, havde gjort A. bange.

Da de blev separeret, flyttede afhørte til egen lejlighed på F.stien. A. blev i sin egen lejlighed, - skråt overfor afhørtes bopæl.

Efter separationen boede/sov de fortsat sammen, men havde hver sin lejlighed. A. ville have et 'fristed'.
De havde fortsat fælles økonomi.

Torsdag den 10.5. 2007 startede med, at forholdet mellem dem var virkeligt godt. Ugen op til den 10.5. 2007 havde de ikke sovet sammen, idet A. ville prøve friheden.
Aftenen i forvejen havde de været sammen, og det var gået virkeligt godt.

Torsdag ved middagstid ringede afhørte til A.
Samme dag havde de talt sammen et par gange telefonisk.
Til middag fortalte A., at hun sammen med sin søster M. ville gå på værtshus - S. og hun bad om at blive hentet efter de havde hygget sig i et par timer på værtshuset.

Efter fyraften kørte afhørte til S. Han parkerede i en nærliggende sidegade. han kørte til stedet i firmavognen, en hvid Ford Transit.
Afhørte ankom til S. til kl. ca. 1500-1530.
A. sad ved en af spillemaskinerne, hvor hun plejede.
M. var på stedet da afhørte kom, men gik kort efter hjem
M's mand U. var ligeledes på stedet. Han gik hjem sammen med M.

A. fortsatte spillet efter de havde sagt goddag til hinanden.
Afhørte fik 1, muligvis 2 øl i den tid han var på stedet. han drak intet andet.
Det var en ung pige der serverede for afhørte. Afhørte kendte ikke hendes navn, han mente, det var en ny på stedet.
Afhørte så intet til l. - indehaveren, den pgl. dag.

A. var glad og smilende da afhørte kom. Afhørte mente, at hun var lettere påvirket. Afhørte mente, at A. mindst havde drukket 5 øl mens han var på stedet.
…
Inden afhørte og A. gik fra stedet, var der ingen diskussion eller skænderi mellem dem.

Da de kom ud til bilen, satte afhørte sig bag rattet, og A. satte sig på det yderste af dobbeltsædet. A. tog ikke sikkerhedssele på.

De kørte herefter ruten, som beskrevet under påvisningsturen.

Da de nåede parkereingspladsen var pizzariaet på F.stien, begyndte de at skændtes. De ville begge at have mad med hjem.
De begyndte imidlertid at skændtes i bilen. Det skyldtes, at A. ikke ville med hjem til det aftalte tidspunkt.
De holdt ved pizzariaet i ca. 5-10min. hvor de diskuterede.
På et tidspunkt startede afhørte bilen og kørte fra stedet. han ville ikke holde foran vindueren til pizzariaet og skændtes.
De kørte ca. 100 meter ad H.vej, hvorefter afhørte kørte ind til vejens venstre side, hvor han holdt stille.
A. var på dette tidspunkt rigtig sur på afhørte fordi han havde påtalt det sene tidspunkt de kørte fra S.

Afhørte mente, at de holdt på stedet i 5-10 min. De diskuterede alt mens de holdt stille. De tændte en cigaret begge.
Inden de var færdige med cigaretten, kørte afhørte videre.

På en bænk ud for hvor de holdt, sad der nolgle ældre mennesker. Afhørte kendte ikke de 3 ældre mænd, der sad på bænken. Afhørte ville ikke holde på stedet, mens mændene sad på bænken.

Da de korte fra stedet diskuterede de fortsat. Der var en dårlig stemming i bilen.
Afhørte forklarede, at de flere gange når de kørte hjem fra værtshus, havde diskuteret i bilen. De kørte herunder blot rundt på må og få.

Da afhørte kørte ad T.vej kørte han ca. 60 km/t.
Da de nåede frem til tilkørselsrampen ville han køre ad denne.
Der kom imidlertid nogle modkørende biler, hvorfor afhørte måtte helt ned i fart, inden hun kunne svinge. Han holdt ikke helt stille inden han svingede.
Da han kørte ad tilkørselsvejen til motorvejen, og var kommet ca. 50 meter ad denne, kørte han med ca. 30-50 km/t. Han så ikke på speedometret.
Afhørte forklarede, at han ikke havde bemærket, at A. havde åbnet bilens dør. Først da hun faldt ud af bilen, blev han klar over at noget var galt.
Afhørte forklarede, at der var så mange lyde i bilen, så han havde ikke hørt, at A. havde åbnet bildøren.
Stemmingen i bilen havde kort forinden været dårlig, men de havde intet sagt til hinanden.
Afhørte havde ikke på nogen måde truet hende.

Afhørte opfattede det som en bevægelse fra A's side, da hun 'steg' ud af bilen. Inden afhørte fik stoppet bilen, havde den kørt nogle meter.

Da afhørte fik stoppet bilen,sprang han ud af bilen og løb tilbage til A. A. lå ca. 2-3 meter bag bilen.
Afhørte var på dette tidspunkt meget forvirret.

A. lå på ryggen med overkroppen inde i rabatten, mens underkroppen lå på kørebanen.

På tidspunktet var der vandpytter i rabatten, og A's overkrop lå dels i vandet, og dels ved siden af vandpytten.
A's ene ben var ligesom trukket op under hende.
A. blødte voldsomt fra hovedet. Blodet kom fra et stort sår i venstre side af hovedet. Såret var helt åbent.
A. var bevidstløs, men da afhørte tog fat i hende for at løfte hende hen i bilen, vågnede hun, og ligesom ville sige noget til afhørte.
Afhørte løftede A. ved at tage under skulderen og under benene, hvorefter han bar hende hen til bilen.
Afhørte blev våd på armene, da han tog fat i A. Dette skyldtes vandpytterne.
A. blev sat hen i bilen, og afhørte satte sikkerhedsselen på hende.
Da afhørte bar hende hen til bilen, sagde A. at det gjorde ondt.

Afhørte var sikker på, at mens han bar A. ind i bilen, kørte der en grå bil forbi dem. Den kørte mod motorvejen. Intet nærmere om denne bil.

Afhørte satte sig ind i bilen og kørte mod skadestuen i S.

Afhørte var klar over, at det skulle gå stærkt med at få A. til skadestuen, og dette var grunden til at han selv ville køre hende. Han havde ikke tid til at vente på en ambulance. Det var en spontan reaktion fra afhørtes side.

Afhørte kørte ad motorvejen til S., og kørte direkte til skadestuen.
Afhørte fortalte til personalet, at A. var sprunget ud af bilen mens den kørte med en hastighed af ca. 30-50 km/t.

Undervejs til skadestuen talte A. Hun sagde det gjorde ondt, når hun trak vejret."

Klageren blev afhørt af politiet en 11/6 2007. Af denne afhøringsrapport fremgår:

"Afh. forklarede kort, at hun var panisk angst for P.M. Hun havde levet i ægteskab, der var præget af psykiske, seksuelle og voldelige overgreb. Da P. nu havde fundet ud af, hvor hun opholdt sig, var hun sikker på, at han ville opsøge hende og slå hende ihjel.

Afh. foreviste et brev, som P. havde skrevet i 2004. Brevet var formet som et afskedsbrev til hans børn. I dette brev havde han skrevet, at han ville slå afh. og sig selv ihjel. Afh. forklarede, at han havde skrevet brevet i hendes overværelse. Han havde derefter ringet til F/Z og fortalt, at han ville begå selvmord, hvorefter han indtog noget smertestillende medicin. F/Z var ankommet og havde kørt ham til sygehuset.

Videre foreviste afh. nogle mails, der var skrevet af P. til afhs. bror V.

Afh. overbragte ligeledes den beklædning, hun var iført, da hun blev indbragt til sygehuset.

Afh. forklarede, at hun ikke kunne huske ret meget omkring ulykken. Hun forklarede, at såfremt hun selv var sprunget ud af P's bil, kunne det kun skyldes, at han havde presset hende til det. Det var meget sandsynligt, at han havde skubbet hende ud, da hun af egen erfaring vidste, at han kunne blive fuldstændig vanvittig, når han var gal.

Afh. turde under ingen omstændigheder forblive på sygehuset i S. af frygt for at blive opsøgt af P.M."

Klageren blev senere afhørt af politiet den 14/6 2007. Af denne afhøringsrapport fremgår:

"Forurettede var af den overbevisning at hun enten var skubbet ud af bilen af P.M., eller selv sprunget ud af bilen medens den kørte, men påpegede at såfremt hun selv var sprunget ud, var det fordi hun havde frygtet at P. ville slå hende ihjel.
Hun forklarede videre at P. før havde kørt på motorvejen med hende i høj fart, og herunder havde truet med at køre ind i andre biler, eller genstande for at slå dem begge ihjel.
P. havde endvidere en gang for nogle år siden skrevet et afskedsbrev, hvoraf fremgik at han ville slå forurettede ihjel, og efterfølgende begå selvmord.
P. havde selv afstået fra at begå ovennævnte.
Forurettede var af den overbevisning at hun fremover overhovedet ikke ønskede at have noget med P. at gøre, og blev vejledt i den anledning.

Afhørte ved endnu ikke om hun får nogen men som følge af faldet ned på asfalten. Afhørte henviste i den anledning til sygehus, læger m.m.
Vedr. torsdag den 100507 oplyste afhørte at hun husker noget af hvad der foregik.
Afhørte sov hjemme, og i løbet af formiddagen fik hun besøg af sin tidligere ægtefælle/P., der satte en blomst foran afhørtes dør, og smed nogle breve ind af brevsprækken til afhørte.
P. kom ikke ind i afhørtes lejlighed, men ringede og sagde at han havde sat blomsten foran døren, samt smidt breve/ugeblade ind af brevsprækken.

Afhørte blev på et tidspunkt afhentet af sin søster M., og sammen med hende var afhørte i kiosk og lave Lotto, på biblioteket og muligt også på kommunen inden de sammen indfandt sig på S. M. blev på et tidspunkt afhentet af sin kæreste U., og afhørte husker også svagt at P. kom ned på restaurationen.
Afhørte husker herefter ikke hvad der skete, men erindrer svagt at P. på et tidspunkt havde sagt til hende at hun blot var ude på at gøre det hele forbi, altså forholdet mellem afhørte og P.
Afhørte oplyste her på forespørgsel at hun for længe siden har sagt til P. at hun ikke ønskede at være kæreste med ham mere, men tværtimod at være fri af forhold. Dette skete for ca. 1 år siden.
Afhørte oplyste videre at ved den lejlighed havde P. efterfølgende brudt ind i afhørtes lejlighed, hvor han forsøgte at lægge en pude over afhørtes ansigt, tydeligvis for at kvæle afhørte. Afhørte så sig da nødsaget til at sige til P. at de 'Nok skulle finde ud af det', underforstået at fortsætte med at være kærester. Dette blev dog kun sagt for at undgå at blive kvalt af P.

Afhørte oplyste videre at hun og P. har kendt hinanden siden nytåret 2003/2004.
De har været gift i perioden sommeren 2004 til ca. vinteren 2004/2005, hvor de også boede sammen i afhørtes lejlighed.
Grunden til at de blev sepereret var at P. gennem deres samliv var voldsomt opfarende og voldelig overfor afhørte.
P's voldsomme temperament gav sig udslag i at han kunne finde på at være voldelig overfor afhørte. Det foregik dog mest ved han tog hårdt fat i afhørte, skubbede hende omkuld og lign. Afhørte erindrer at P. en enkelt gang har slået afhørte, idet han slog afhørte i ansigtet med den ene hånd.

Han har videre gennem hele deres samliv ofte truet afhørte med at ville slå hende ihjel. Herunder har han i sin bil kørt af motorvejen mod København så hurtigt som han kunne, og herunder truet med at køre ind i en anden bil eller genstand for at slå dem begge ihjel. Det er dog hver gang endt med at afhørte har lovet ham at bevare forholdet, hvorefter han er faldet til ro.
Afhørte har siden samlivet blev ophævet adskillige gange forsøgt at komme ud af forholdet til P., men har hver gang måttet afstå fordi hun frygtede for sit eget liv, altså har måttet opretholde forholdet til P., selvom hun på ingen måde har ønsket det - hun har blot ikke turde gøre andet.
Når P. er blevet ophidset har han på afhørte virket som nærmest sindssyg af vrede, og har smadret adskille af deres ting, både sine egne og afhørtes. Her er smadret møbler og indbo.
Det er dog lykkedes afhørte ved hjælp af familie og venner at formå P. til på et tidspunkt at flytte ud af afhørtes lejlighed.
P. har derfor i nogen tid haft sin egen lejlighed, således at afhørte har kunnet beholde sin egen lejlighed-.
P's voldsomme adfærd er dog ikke stoppet af den grund, og de har siden skiftedes til at sove hos hinanden, og opretholdt en eller anden form for samliv.
Dette er ikke noget afhørte har ønsket, men hun har grundet P's voldsomme adfærd med vold og trusler om vold ikke turde gøre andet af frygt for P's reaktion ved et evt. endeligt brud.
Afhørte oplyste dog på forespørgsel at hun adskillige gange har sagt til p. at hun ikke ønsker at have et fast forhold til ham, men har hver gang måtte trække sine udtalelser tilbage, idet han så er blevet voldsom gal.
Afhørte oplyste videre at P. er det rareste menneske når han ikke er ophidset, men hver gang han bliver gal bliver afhørte meget bange for ham, og bange for hvad han finde på at gøre mod afhørte. Afhørte forklarede det selv med at hun bliver bange hver gang der er optræk til at P. bliver gal.

P. har gået til noget behandling for sit voldsomme temperement. Dette er sket i en gruppe i R., hvor han har søgt behandling.
Afhørte mener at P. stadig komme der, men er ikke helt sikker på dette.

Afhørte blev herefter foreholdt hvor det formodes at hun er røget ud af bilen og ned på asfalten, tilkørslen til V.vejen i retning mod K.
Afhørte oplyste hertil at hun så har de formentlig været på vej mod K., og formentlig fordi P. er blevet meget gal over et eller andet.
Afhørte formoder at det er fordi afhørte har nægtet at tage med P. hjem den aften.
Afhørte har ingen anelse om hun er hoppet/sprunget ud af bilen, men såfremt hun er hoppet ud af bilen medens den kørte, er afhørte helt sikker på at så er det sket fordi P. har truet afhørte på livet i en sådan grad af afhørte af frygt for eget liv har set sig nødsaget til at springe ud af bilen.
Afhørte var dog ikke sikker at hun overhovedet havde kørt i bilen da hun fik skaderne. Afhørte blev herefter gjort bekendt med erklæringen fra RI.
Afhørte blev videre gjort bekendt med at det fra flere læger er oplyst at afhørte til dem har erklæret at have sprunget ud af bilen. Dette havde afhørte ingen kommentarer til."

Klagerens tidligere ægtefælle anførte i skrivelse af 16/6 2007 til klageren:

"Jeg ved og erkender at jeg har været en led satan over for dig, men vi har da haft en del sjov, glæde og kærlighed.
…
Jeg ved stadig ikke hvorfor det skete, det der skete d. 10. maj. Jeg ville ikke skade dig, jeg var bare såret og sur. Hvorfor sprang du? Var du virkelig så bange for mig? Det må du ikke være."

Klageren anførte i skadeanmeldelse af 28/6 2007:

"Uheldet skete torsdag d. 10 maj 2007 omkring kl. 21 om aftenen.

Jeg blev af min eksmand bragt til skadestuen i S. med meget alvorlige skader.

Efter undersøgelser og skanning kunne det konstateres, at jeg havde 17 brækkede ribben, begge skulderblade brækket, en skadet nakkehvirvel, blødning i rygmarvskanalen samt en læssion i hovedet som betød, at jeg var næsten skalperet på venstre side.
I følge min eksmand, skulle jeg være sprunget ud af bilen på motorvejstilkørselen på T.vej i K.

Desværre husker jeg overhovedet intet om hverken uheldet eller forløbet op til.

Iflg. lægerne er det meget normalt efter et kraftigt trauma, at man intet husker lige omkring tidspunktet for ulykken.

Imidlertid tvivler jeg selv på, at jeg frivilligt er sprunget ud af bilen, men skulle dette være tilfældet, må jeg helt sikkert have følt, at mit liv var i fare hvis jeg forblev i bilen når den kørte ind på motorvejen.
Jeg husker tydeligt, at vi kørte rundt i K. inden hændelsen og at min eksmand var meget gal. Han har flere gange tidligere truet med at køre ind i andre biler med mig som passager.

Som sagt husker jeg desværre stadig intet om hændelsen.

Efter undersøgelser på skadestuen, blev jeg samme nat overført til R., men heller ikke denne transport husker jeg. Jeg blev lagt kunstigt i koma og blev først vækket igen efter 17 dage. Der er muligvis taget blodprøve i den periode, ligesom både politiet og retstekniker har været involveret i sagen.

Til min store fortrydelse, har politiet stoppet efterforskningen, fordi jeg intet husker.
Derfor kan jeg heller ikke rejse en sag mod min eksmand med krav om erstatning for fysiske skader, svie og smerte samt erstatning for ødelagt tøj og mistet mobiltelefon."

Selskabet anførte i skrivelse af 28/2 2008 til klageren:

"Vi har modtaget journalen og oplysningerne fra politiet og vender hermed tilbage til din sag.

Indledningsvis beklager vi den lange ekspeditionstid.

Af de oplysninger vi er i besiddelse fremgår det, at du var ude at køre med din samlever. Du kastede dig ud af bilen der kørte 30-40 km/t. Din samlever samlede dig op og kørte dig til skadestuen.

Til politiet har du oplyst, at årsagen til at du kastede dig ud fra bilen var, at din samlever *formentligt* var begyndt at true med, at han ville køre jer begge ihjel.

Politiet har oplyst, du og din samlever har levet i et voldeligt samliv og at din samlever tidligere har truet dig som ovenfor nævnt.

Der er lavet retsgenetisk undersøgelse som ikke har vist tegn på vold og din samlever er ikke tiltalt for noget.

Ifølge journalen er der den 10. maj 2007 kl. 21.10 målt 31 mmol/l ethanol i dit blod, hvilket er mængden af alkohol i dit blod. Omregnet svarer det til en promille på 1,43.

Det fremgår videre i journalen, at du i høj hastighed er hoppet ud af bilen, da ægtefælle var truende i K. Du har haft en våd aften i byen med ca. 10 genstande.

Forsikringen dækker ulykkestilfælde. Undtaget dækning er skader der blandt andet opstår på grund af grov uagtsomhed og/eller selvforskyldt beruselse.

Ad grov uagtsomhed:

Der er tale om grov uagtsomhed, når den udførte handling har indebåret en indlysende fare / nærliggende risiko for den konkret indtrådte skade.

At hoppe ud af en bil der kører med 30-40 km/t er en grov uagtsom handling. Det er i den forbindelse ikke af afgørende betydning, at du følte dig truet. Ved vurderingen heraf har vi lagt vægt på, at der ikke er tale om en reel trussel, at du har oplyst, at din samlever ***formentligt*** har truet med at køre jer ihjel, at samlever tidligere har tuet hermed, at der ikke er tegn på, at du har været udsat for vold, og at politiet ikke har tiltalt din samlever. Vi har videre lagt vægt på, at den betydelige påvirkning af alkohol har betydet, at du ikke kunne bedømme hele situationen korrekt og derfor har handlet overilet ved at kaste dig ud af en bil.

Sammenfattende finder vi, at der er tale om en grov uagtsom handling, hvorfor forsikringen ikke dækker

Ad selvforskyldt beruselse:

Ifølge journalen er din promille 1,43.

Du kan ikke overskue situationen eller resultatet af din handling på grund af den betydelige promille og kan derfor ikke bedømme hele situationen korrekt. Derfor har du handlet overilet ved at kaste dig ud af en bil.

Derfor er der tale om selvforskyldt beruselse, hvorfor forsikringen ikke dækker.

Sammenfattende dækker forsikringen ikke din skade."

Klageren anførte herefter i skrivelse af 5/3 2008 til selskabet bl.a.:

"Efterfølgende står der mange forskellige udsagn om hvad der er sket, fra mange forskellige læger, bl.a. at jeg er hoppet, sprunget, skubbet og kastet ud af bilen, at vi kørte 30-40 km/t til meget høj fart, 4-5 genstande helt op til over 10 genstande, men stadigvæk kommer oplysningerne i første omgang fra P., og efterfølgende har man vel taget for givet at det var det der skete.
I skriver at de retsmedicinske undersøgelser, ikke viste tegn på vold. Det er ikke sådan jeg har læst det. Jeg læser at der er mange tegn på vold, og at det godt kan være sket ved at hoppe eller blive skubbet ud af en kørende bil. Men der bliver ikke nævnt noget om hvor stærkt bilen skulle køre for at jeg kunne pådrage mig de skader jeg fik, og lægen havde på forhånd fået oplyst at jeg var hoppet/skubbet ud af en bil.
Hvis i nærlæser de retsmedicinske undersøgelser, så er jeg blåviolet og mere eller mindre knust fra navlen af og op, og fra navlen af og ned er der ikke så meget som et blåt mærke.
Hvis jeg er hoppet ud af bilen, hvad jeg er sikker på jeg er, så tror jeg at han efterfølgende, enten er kørt over mig, eller har presset mig mod et eller andet med bilen, det syntes jeg skaderne tyder på. Derfra hvor P. siger ulykken er sket, kan man stå og kigge på Falkstationen. Der mener jeg, at enhver normal person, med ren samvittighed ville ringe efter en ambulance, i stedet for at sætte mig ind i en beskidt firmabil, med de tydelige skader jeg havde.
I skriver at jeg til politiet har oplyst, at jeg kastede mig ud af bilen, fordi jeg følte mig truet. Det passer ikke. Jeg har hele tiden sagt, at jeg ikke kunne huske hvad der skete, men hvis jeg hoppede ud af bilen, var det fordi jeg havde følt mig truet til det. Det fremgår også i det svar jeg har modtaget fra politiet, og som jeg har vedlagt en kopi af, at de ikke har rejst sigtelse mod P., da det ikke har været muligt at fastslå hvad der nærmere var sket.
Jeg kunne jo sige, at jeg nu kunne huske, at der var sket noget helt andet, så ville det være påstand mod påstand. Så ville P. måske blive dømt, hvad jeg virkelig godt kunne tænke mig, da jeg er sikker på at han er skyld i mine skader, men jeg har i modsætning til P., valgt at være ærlig."

Klageren har ved skrivelse af 25/8 2008 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at det anmeldte ulykkestilfælde er dækningsberettigende. Klageren har til støtte herfor anført:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen….**

> Torsdag d. 10. maj 2007 var jeg udsat for en alvorlig ulykke, som jeg efter min bedste overbevisning, var uden skyld i.
> Ulykken er blevet anerkendt af forsikringsselskabet Alka, men ikke af Fair.
> Jeg mener at Fair's afslag skyldes manglende vilje til at indhente den nødvendige dokumentation, og sætte sig ind i sagen.
> …
> Jeg ved ikke hvad der skete, men jeg er 100 % sikker på at jeg ikke har pådraget mig alle de skader ved at springe ud af bilen. Det skulle ifølge P. være sket på opkørslen til motorvejen, der kan man ikke køre mere end 30-40 km/t. Jeg havde store blå mærker og striber på begge arme, og hen over brystet, og jeg var fuldstændig smadret indvendig, fra navlen af og op. Fra navlen af og ned var der intet sket, ikke engang et lille blåt mærke var der. Hvis jeg er hoppet ud af bilen, er jeg sikker på at han enten er kørt over mig, eller har trykket mig med bilen.
> Derfra hvor P. siger det er sket, kan man stå og kigge på Falck-stationen, men han ringede ikke efter hjælp. Han satte mig ind på forsædet af bilen med 17 brækkede ribben, brækket nakke, begge skulderblade brækket, begge lunger punkteret og beskadiget, samt en meget synlig og alvorlig hovedskade."

Selskabet har ved skrivelse af 10/9 2008 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

> "Sammenfattende dækker forsikringen ikke AM 's tilskadekomst. Ved vores afgørelse har vi lagt vægt på,
>
> at AM ikke har sandsynliggjort, at der er sket et dækningsberettiget ulykkestilfælde
>
> at der ikke er holdepunkter for, at AM er blevet truet
>
> at PM ikke i brev har indrømmet, at han har skadet AM.
>
> at der ikke er holdepunkter for, at AM blev skubbet ud ad bilen
>
> at der ikke er dokumentation for, at AM er blevet påkørt eller kørt over
>
> at Politiet ikke har rejst tiltale med PM
>
> at Retsmedicinsk Institut har konkluderet, at AM's skader er opstået ved, at AM er sprunget ud af en bil
>
> at der ikke er tegn på vold mod hals og der ikke er fundet erkendelige punktformede blødninger i øjnenes bindehinder eller i ansigtet i øvrigt
>
> at AM's tilskadekomst skyldes selvforskyldt beruselse og grov uagtsomhed"

Som følge heraf anførte klageren i skrivelse af 23/9 2008 til nævnet:

> "Jeg mener ikke engang at man kan tage for givet at mine skader har noget med bilen at gøre. Da P. viste politiet hvor det var sket, var det ham der fandt en tot af mit hår og en stump øjenblyant, og der var ingen blod på stedet, selvom jeg havde blødt meget voldsomt. P. beskriver også 2 forskellige steder hvor ulykken er sket, tilkørselsvejen til motorvejen og T.vej.

Jeg mener også ifølge de tider jeg kan komme frem til, at P. har haft mig i sin varetægt længere tid end han siger.

Fair går meget op i at jeg havde indtaget alkohol, og ja det havde jeg også. Ifølge mine egne erfaringer og flere vidner som jeg efterfølgende har snakket med, havde jeg drukket 3-5 øl, og var på ingen måde beruset.
Hvis jeg sidder et sted og drikker en hel flaske vin og bagefter beslutter mig for at gå et andet sted hen, og jeg så falder ned af en trappe eller går ud foran en bil, så kan man kalde det grov uagtsomhed eller selvforskyldt beruselse. Bliver jeg under samme omstændigheder overfaldet eller slået ned og frarøvet min mobil + nøgler, så vil jeg kalde det en pludselig og udefra kommende hændelse, der på ingen måde kunne være undgået, selvom jeg ikke havde indtaget alkohol."

Selskabet anførte herefter i skrivelse af 3/10 2008 til nævnet:

"Ad beruselse

Ud fra laboratorierapporten kan det beregnes, at AM 's promille var 1,43 promille. Det er faktum, som må lægges til grund for sagens vurdering. Udtalelse om, at hun kun har drukket 3-5 øl og ikke virkede beruset er ikke troværdigt.

Ad PM 's forklaring / AM 's antagelser

Vi må forholde os objektivt til sagens samlede akter. Når AM ikke kan huske hvad der er sket, lægger vi særligt oplysningerne i politirapporten, lægejournaler og konklusion fra retsmedicinsk institut til grund for vores vurdering af sagen. Det skal desuden bemærkes, at PM hverken er tiltalt eller sigtet i forbindelse med AM 's tilskadekomst, hvilket understøtter vores vurdering og afgørelse af sagen."

Nævnet har modtaget billeder af klagerens skader til brug for sin behandling af sagen.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Ulykkesforsikring**
Hvad dækker

- Legemsbeskadigelse, der er en direkte følge af en ulykke

Med en 'ulykke' menes en pludselig og udefra kommende hændelse, hvor du ufrivilligt kommer til skade, og hvor skaden kan påvises.

…
Særlige forhold for ulykkesforsikringen og tillægsforsikringen
Dækker ikke
Ulykke, der er fremkaldt af den tilskadekomne

- Med vilje eller grov uagtsomhed

- Under påvirkning af alkohol, narkotiske stoffer eller medicin."

13. 74.526

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen, herunder politirapporten og klagerens journaler, finder nævnet, at det ikke kan kritisere, at selskabet har afvist dækning med henvisning til, at skaden skyldes, at klageren i beruset tilstand er sprunget ud af en bil i fart.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen